

Sąd Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 43/13

Luksemburg, 12 kwietnia 2013 r.

Wyroki w sprawach T-392/08

AEPI / Komisja, T-398/08 Stowarzyszenie Autorów ZAiKS / Komisja, T-401/08 Sāvēltājāin Tekijānoikeustoimisto Teosto ry / Komisja, T-410/08 GEMA / Komisja, T- 411/08 Artisjus / Komisja, T- 413/08 SOZA / Komisja, T-414/08 Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra/Latvijas Autoru apvienība / Komisja, T-415/08 Irish Music Rights Organisation Ltd / Komisja, T-416/08 Eesti Autorite Ühing / Komisja, T-417/08 Sociedade Portuguesa de Autores / Komisja, T-418/08 OSA / Komisja, T-419/08 LATGA-A / Komisja, T-420/08 SAZAS / Komisja, T-421/08 Performing Right Society / Komisja, T-422/08 SACEM / Komisja, T-425/08 Koda / Komisja, T-428/08 STEF / Komisja, T-432/08 AKM / Komisja, T-433/08 SIAE / Komisja, T-434/08 Tono / Komisja, T-442/08 CISAC / Komisja, T-451/08 Stim / Komisja

Kontakty z Mediami
i Informacja

Sąd stwierdził nieważność części decyzji Komisji, w której uznano, że między organizacjami zbiorowego zarządzania prawami autorskimi istniało porozumienie o charakterze antykonkurencyjnym

Confédération internationale des sociétés d'auteurs et compositeurs (CISAC) jest organizacją pozarządową niemającą celu zarobkowego, która reprezentuje w ponad stu krajach organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi dotyczącymi w szczególności utworów muzycznych.

Organizacje zbiorowego zarządzania obejmują zarząd tymi prawami albo w drodze bezpośredniego przeniesienia praw przez autora, albo poprzez przeniesienie przez inną organizację administrującą tymi samymi kategoriami praw w innym państwie. Organizacje te przyznają licencje na korzystanie z utworów użytkownikom komercyjnym, takim jak rozgłośnie radiowe lub organizatorzy przedstawień. Ceny tych licencji są źródłem wynagrodzeń, jakie otrzymują autorzy po potrąceniu kosztów zarządu sprawowanego przez owe organizacje.

W 1936 r. CISAC opracowała wzór umowy dla umów o wzajemnej reprezentacji między swoimi członkami. Wzór ten służy jako niewiążący model dla umów o wzajemnej reprezentacji zawieranych między członkami tej organizacji w celu udzielania licencji obejmujących prawa do publicznych wykonań utworów muzycznych. Każda organizacja zbiorowego zarządzania zobowiązuje się, na zasadzie wzajemności, do przeniesienia praw dotyczących swego repertuaru na wszystkie inne organizacje zbiorowego zarządzania, w celu umożliwienia korzystania z tego repertuaru na odpowiednich terytoriach objętych działaniem tych organizacji. Dzięki istnieniu sieci, jaką tworzą wszystkie umowy o wzajemnej reprezentacji, każda z organizacji może oferować użytkownikom komercyjnym światowy zbiór utworów muzycznych, jednakże wyłącznie w celu korzystania z niego na jej własnym terytorium.

W 2000 r. RTL wniósł do Komisji skargę przeciwko jednej z organizacji zrzeszonej w CISAC w celu zaskarżenia odmowy przyznania mu – do celów działalności radiowej rozgłośni muzycznej – licencji na szczeblu Unii Europejskiej. W 2003 r. Music Choice Europe, która świadczy usługi nadawania programów radiowych i telewizyjnych przez Internet, wniosła drugą skargę, która skierowana była przeciwko CISAC i która dotyczyła opracowanego przez nią wzoru umowy.

Decyzją z dnia 16 lipca 2008 r.¹ Komisja zakazała 24 europejskim organizacjom zbiorowego zarządzania² ograniczania konkurencji, w szczególności poprzez zawężenie możliwości oferowania ich usług użytkownikom komercyjnym spoza terytorium krajowego. W decyzji Komisji, która dotyczy wyłącznie korzystania z praw autorskich w drodze przekazu internetowego, satelitarnego i retransmisji drogą kablową, nie podważono samego istnienia umów o wzajemnej reprezentacji. W decyzji tej zakazano jednak stosowania:

- *klauzul członkostwa* – czyli klauzul zaczerpniętych ze wzoru umowy, które ograniczają możliwość swobodnego zrzeszania się przez autorów w wybranej przez siebie organizacji zbiorowego zarządzania;

- *klauzul wyłączności* – czyli klauzul zaczerpniętych ze wzoru umowy, których skutkiem jest zagwarantowanie każdej organizacji zbiorowego zarządzania, na terytorium, na którym ma ona swą siedzibę, bezwzględnej ochrony terytorialnej wobec innych organizacji zbiorowego zarządzania, w odniesieniu do udzielania licencji użytkownikom komercyjnym;

- *uzgodnionej praktyki*, której stosowanie przez organizacje zbiorowego zarządzania zostało stwierdzone, i poprzez którą każda z tych organizacji ogranicza w umowach o wzajemnej reprezentacji prawo do udzielania licencji dotyczących jej repertuaru na terytorium innej organizacji zbiorowego zarządzania uczestniczącej w uzgodnieniach.

Komisja nie nałożyła grzywien na organizacje zbiorowego zarządzania, ale zobowiązała je jednak do usunięcia zakwestionowanych klauzul i zaprzestania stosowania opisanej uzgodnionej praktyki.

Większość organizacji zbiorowego zarządzania i CISAC wniosły skargi na tę decyzję Komisji do Sądu Unii Europejskiej.

W ogłoszonych dzisiaj wyrokach **Sąd stwierdził nieważność, w odniesieniu do CISAC i 20 zainteresowanych organizacji, decyzji Komisji w zakresie, w jakim dotyczy ona stwierdzenia uzgodnionej praktyki**. Sąd uznał w tym względzie, że Komisja nie przedstawiła wystarczających dowodów. Z jednej strony instytucja ta nie dysponowała bowiem dokumentami świadczącymi o istnieniu między organizacjami zbiorowego zarządzania uzgodnienia co do zakresu terytorialnego przyznanych sobie wzajemnie upoważnień, a z drugiej strony nie podważyła ona wiarygodności twierdzenia skarżących, że równoległe zachowanie tych organizacji nie było efektem uzgodnienia, lecz było ono podyktowane koniecznością skutecznego przeciwdziałania nielegalnemu korzystaniu z utworów muzycznych.

Sąd oddalił skargi w zakresie, w jakim dotyczą one stwierdzenia nieważności decyzji Komisji w odniesieniu do klauzul członkostwa i wyłączności.

W sprawie Stim Sąd oddalił wszystkie argumenty podniesione przez tę organizację, która nie podniosła we właściwym czasie zarzutu braku dowodu uzgodnionej praktyki.

Nr sprawy	Organizacja	Przynależność państwowa organizacji	Rozstrzygnięcie
T-392/08	AEPI	Grecja	Stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji (uzgodniona praktyka)
T-398/08	ZAIKS	Polska	Stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji

¹ Decyzja Komisji dotycząca postępowania przewidzianego w art. 81 traktatu WE oraz w art. 53 porozumienia EOG (Sprawa COMP/C2/38.698 – CISAC).

² Zobacz tabela poniżej.

			(uzgodniona praktyka)
T-401/08	TEOSTO	Finlandia	Stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji (uzgodniona praktyka)
T-410/08	GEMA	Niemcy	Stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji (uzgodniona praktyka)
T-411/08	ARTISJUS	Węgry	Stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji (uzgodniona praktyka)
T-413/08	SOZA	Słowacja	Stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji (uzgodniona praktyka)
T-414/08	AKKA/LAA	Łotwa	Stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji (uzgodniona praktyka)
T-415/08	IMRO	Irlandia	Stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji (uzgodniona praktyka)
T-416/08	EAÜ	Estonia	Stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji (uzgodniona praktyka)
T-417/08	SPA	Portugalia	Stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji (uzgodniona praktyka)
T-418/08	OSA	Republika Czeska	Stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji (uzgodniona praktyka)
T-419/08	LATGA-A	Litwa	Stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji (uzgodniona praktyka)
T-420/08	SAZAS	Słowenia	Stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji (uzgodniona praktyka)
T-421/08	PRS	Zjednoczone Królestwo	Stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji (uzgodniona praktyka)
T-422/08	SACEM	Francja	Stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji (uzgodniona praktyka)
T-425/08	KODA	Dania	Stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji (uzgodniona praktyka)
T-428/08	STEF	Islandia	Stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji (uzgodniona praktyka)
T-432/08	AKM	Austria	Stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji (uzgodniona praktyka)
T-433/08	SIAE	Włochy	Stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji (uzgodniona praktyka)
T-434/08	TONO	Norwegia	Stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji (uzgodniona praktyka)
T-451/08	STIM	Szwecja	Oddalenie skargi

T-442/08	CISAC		Stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji (uzgodniona praktyka)
----------	-------	--	--

Organizacje zbiorowego zarządzania, które nie są (lub przestały być) skarżącymi			
T-456/08	SGAE	Hiszpania	(niedopuszczalność skargi ze względu na jej wniesienie po upływie terminu) ³
	SABAM	Belgia	Brak skargi
	BUMA	Niderlandy	Brak skargi

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału w terminie dwóch miesięcy od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Państwa członkowskie, instytucje wspólnotowe oraz jednostki mogą, pod pewnymi warunkami, wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zaradzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

³ Postanowienie Sądu z dnia 13 stycznia 2009 r. w sprawie [T-456/08](#), SGAE przeciwko Komisji.